

๕๕

รักแม่ต้องเป็นพระแท้

รักแม่ต้องเป็นพระแท้

ยิ่งเป็นพระแท้ได้มากเท่าไร

โยมพ่อโยมแม่ยิ่งได้บุญมากเพิ่มขึ้นเป็นทวี

ตอนนี้โยมพ่อโยมแม่ ท่านกำลังรอคอยอยากจะได้บุญจากพระลูกชายมาก ๆ ขึ้นอยู่กับว่า เรารักท่านมากแค่ไหน ถ้าอัสภรย์ชายก็ต้องรักยิ่งกว่าหมดหัวใจ เพราะตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาจนถึงวันที่ท่านรอคอย ความลำบากตลอดชีวิตของท่านทั้งสองรอคอยเพียงวันนี้วันเดียว คือ วันบวชของพระลูกชาย เพราะฉะนั้น...ถ้ารักโยมพ่อโยมแม่ ก็ต้องเป็นพระแท้ให้เกิน ๑๐๐ เปอร์เซนต์

การที่ช่วยปิดอบายแล้วเปิดประตูสวรรค์ให้ท่าน หรือที่เราได้ยินว่า ให้ท่านเกาะชายผ้าเหลืองไปสู่สวรรค์นั้น ไม่ใช่เรื่องพูดกันเล่น ๆ หรือเป็นเรื่องเล็ก ๆ เพราะชีวิตในอบายนั้น ทุกข์ทรมานและยาวนานมาก สวรรค์ก็สุขยาวนานเช่นกัน นี่เป็นเรื่องสำคัญที่เรามองข้ามไปไม่ได้

“บุญ” เกิดขึ้นตั้งแต่ตอนที่เรตัดสินใจบวชแล้ว แม้ยังไม่ได้บวชก็ตาม แต่บุญนั้นเกิดขึ้นที่เราแล้วไปถึงท่านมันเป็นจุดเริ่มต้นที่เป็นทางมาแห่งบุญ และเมื่อเรตัดสินใจทั้งทุกอย่าง วางทุกสิ่งจริงๆ แล้วก็เข้ามาวัด บุญเกิดขึ้นอีกวาระ

เมื่อเรตัดสินใจบวช เราเข้าข่ายที่จะเข้าใกล้การเป็นเทือกเถาเหล่ากอของสมณะ ความบริสุทธิ์ต้องเริ่มตั้งแต่เรตัดสินใจแล้ว ต้องทั้งทุกอย่างจริงๆ น้ำเมา บุหรี่ ยาเสพติด สิ่งไม่ดีต่างๆ ต้องเอาออกไปให้เกลี้ยงจากตัวเรา แต่ถ้ายังแอบนำมาวัด อย่างนี้บุญหย่อนลงมา เพราะความไม่บริสุทธิ์มลทินของใจเกิดขึ้นแล้ว ไม่อยู่ในร่องรอยแห่งความเป็นพระแท้

การได้มาบวชเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดในชีวิตของเราที่ได้เกิดมาในชาตินี้ เพราะเป็นเส้นทางของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งเรก็รอกอยวันนี้มายาวนาน ไม่ใช่แค่อย่างน้อย ๒๐ ปี ของอายุเรา

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์รอกอยมากกว่า ๒๐ อสงไขยแสนมหากัป แล้วก็ถ่ายทอดคำสอนตกทอดมาถึงเรา เพราะฉะนั้นต้องทำความบริสุทธิ์ให้สมกับที่เรารอกอย ไม่ใช่เฉพาะบิดามารดารอกอยอย่างเดียว เรก็รอกอยด้วย แต่เราไม่รู้ตัวเองว่า เรากำลังรอกอยอะไรอยู่ แต่มีสำนึกเล็กๆ

ในใจว่า เรากำลังแสวงหาอะไรบางอย่าง ซึ่งเราก็ไม่รู้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นวันนี้คือวันแห่งความสมปรารถนาของเราแล้ว

ดังนั้น เมื่อเรามีบุญได้เกิดเป็นชาวพุทธ มีบุญในการตัดสินใจมาบวช เราต้องมีวาสนาในการฝึกตน ทนหิวบำเพ็ญตบะให้เป็นพระแท้ให้ได้ ให้นึกแล้วปลื้มทุกวัน วันต่อคืน นึกถึงเมื่อไรก็ปลื้ม นึกย้อนหลังก็ปลื้ม อยู่ตามลำพังก็ปลื้ม เวลาเล่าให้ลูกหลานฟังหรือญาติสนิทมิตรสหายฟังเขาก็ปลื้ม และเกิดแรงบันดาลใจจะทำอย่างเราบ้าง หมายความว่า เราก็เป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีของเพื่อนมนุษย์ เป็นประจักษ์ดวงตะวันที่มีแสงสว่างในตัว แล้วก็ยังให้แสงสว่างต่อสรรพสัตว์และสรรพสิ่งทั้งหลายด้วย

ไม่ใช่เรื่องธรรมดาเลย ในการเข้ามาสู่โครงการบวชพระ ๑๐๐,๐๐๐ रुप ในคราวนี้ ครูไม่ใหญ่ว่า ไม่ใช่เรื่องยุ่งยากลำบากอะไร สำหรับบางคนที่ห้วงใยพูดผ่านทางอากาศว่า มันจะมีระบบระเบียบได้อย่างไร บวชตั้ง ๑๐๐,๐๐๐ रुप หลวงพ่อว่า มันเรื่องเล็กสำหรับอัครรรักษ์ชาย

เมื่อเราเป็นอัครรรักษ์ชาย เราจะต้องฝึกตนให้หนัก จนเทวดาทนไม่ไหว แม้ในเทวโลกจะมีความสุขสำราญเพียงใดก็ตาม ก็ต้องมาร่วมอนุโมทนากับอัครรรักษ์ชายที่มาบวชกับโครงการบวชพระ ๑๐๐,๐๐๐ रुप

เราจะริบสายตาของชาวสวรรค์ให้ไม่สนใจดูอย่างอื่นที่น่าเพลิดเพลินในเทวโลก ให้มาดูแต่เราอย่างเดียว ดูทั้งวันทั้งคืน เพราะดูอย่างอื่นยังมีอิม แต่ดูเราแล้วไม่อิม ไม่เบื่อ เราต้องฝึกตนของเราให้ได้แบบนี้

ตอนนี้เราอยู่ในสายตาของชาวสวรรค์นะลูกนะ ชาวสวรรค์เวลาเขาดู เขาดูได้ไกลและลึกซึ้ง เพราะฉะนั้นเราต้องฝึกตนทนหิวบำเพ็ญตบะกันให้ดี ให้มือที่สวयงามของชาวสวรรค์ยกประคองอัญชลีอนุโมทนาสาธุการด้วยความปลื้ม

มือของชาวสวรรค์ไม่ใช่ว่าจะประคองอัญชลีให้กับใครได้ง่ายๆ ไม่ใช่มีมนุษยนะ การที่มือเทวดาเขาประคองอัญชลีขึ้นมา แปลว่า บุคคลนั้นมีความดี มีความบริสุทธิ์เหลือเพื่อที่เขาจะต้องมาประคองอัญชลี อนุโมทนาสาธุการ

เพราะฉะนั้น ให้แต่ละวัน แต่ละคืน ทุกอนุวินาที เข้าสู่กระบวนการฝึกตนเป็นพระแท้ ในโครงการบวชพระ ๑๐๐,๐๐๐ รูป ต้องบริสุทธิ์บริบูรณ์ แม้ไม่ถึงขั้นพระอรหันต์ แต่อยู่ในระดับบวช ๒ ชั้น คือ ภายในให้เราหาพระในตัวให้เจอ เราจะเป็นพระก่อนบวชพระ อย่างนี้อัศจรรย์ชาย

เราบวชกันทั้งที่ไม่ใช่เกิดขึ้นได้ง่ายๆ ดังนั้นต้องทำให้ในระดับที่โลกธาตุหวั่นไหวให้ได้ ด้วยความบริสุทธิ์กาย วาจาใจ จากการฝึกฝนอบรมตนเองของเรา

ความบริสุทธิ์ไม่ใช่ได้มาเพราะใครบันดาลให้ แต่ได้มาเพราะเราฝึกตน การที่เราจะภาควุไม้อะไรก็ต้องเกิดจากเราสามารถทำสิ่งที่ใครๆ ว่า ทำได้ยาก จนกระทั่งถึงยากที่สุด แต่เราทำได้ นี่เป็นเรื่องที่จะทำให้เกิดความปิติและภาควุไม้อะไร

เพราะฉะนั้น การฝึกตน ทนหิว บำเพ็ญตบะให้เป็นพระแท้ ต้องเริ่มเลยนะลูกนะ อะไรที่เป็นอุปสรรคต่อการฝึกเราเอาไปขว้างทิ้งเลย เอาออกจากใจ เอาออกจากกระเป๋

ฝูงนกก็ต้องเข้าฝูงนก ฝูงปลาก็ต้องอยู่ในหมู่ปลา บัณฑิตก็อยู่ในหมู่บัณฑิต เราจะไปหาปลาก็ต้องไปหาในฝูงปลา หาเงินก็ต้องไปหาที่แหล่งเงิน หาผู้มีบุญก็ต้องมาหาที่พระแท้ และถ้าอยากจะหาบุญก็ต้องไปหาแหล่งแห่งเนืองนาบุญ

๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓

